

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 42 (580), 11. rujna 2022.

KRALJICA

24. nedjelja kroz godinu

OPROSTITI

Oprostiti ili ne, pitanje je sad?

Znati / moći opraštati

ili ne znati / moći opraštati

jest ono što me čini više ili manje čovjekom.

Koliko puta moram oprostiti bratu / sestri

da bih bio O.K., cool, i Tvoj učenik

kakvim me Ti želiš, Isuse?

Koliko puta?

Pet? Sedam? Deset?

Ne, da bih mogao uistinu biti Tvoj,

onaj koji sluša Tvoj glas

i slijedi ono što si Ti činio,

moram opraštati bez broja, uvijek!

Što? Uvijek?

Lijepo je primiti oprostjenje,

ali još je ljepše oprostjenje drugome darovati!

I. čitanje (Izl 32, 7-11.13-14)

II. čitanje (1Tim 1, 12-17)

Evangelje po Luki (Lk 15, 1-32)

PRAVO LICE OCA i BOGA - LJUBAV

Prema kome je usmjerena naša briga i naše praštanje? Nema dvojbe da brigu treba posvetiti onima koji su potrebni, kao što treba praštati čovjeku koji je pogriješio. U teoriji svi se u tome slažemo, ali u praksi, kao da smo spremni brinuti o onome koji ne treba brige i praštati onome kome ne treba praštati.

Isto tako treba upozoriti da briga za nekoga, ni u kojem slučaju ne smije ga poniziti i držati ovisnim (Sjetimo se milosrdnog Samaritanca) o nama. Često ljudi tako pomažu i brinu o onima koji su ovisni i drže ih ovisnima, dok ni u kojem slučaju ne podnose niti su spremni služiti onima koji su ravni njima. Isus nam kroz dva sina, dva brata otkriva lice očevo i lice Božje. Isto tako nam otkriva braću, sve nas ljude. Oba brata imaju krivo shvaćanje očinstva. Jedan, "revni", drži se služinski pred ocem. "Sve činim što treba....".

On ne vjeruje u očevu ljubav nego u svoju poslušnost. On je revan, ali mu manjka ljubav i vjera u ljubav. On ne razumije djelovanje ljubavi koja oprašta i nadilazi sve grijeha i lutanja. On je vjerni sluga, a ne istinski sin. Drugi, odlutali sin, također ne vjeruje u očevu ljubav. On ne vjeruje da je sin. On skoro misli isto kao i njegov pravedni brat. On vjeruje u servilnost i poslušnost. On također ne razumije očinsku ljubav. On prihvaća da bude sluga. On isto tako ne vjeruje da je i dalje sin.

Otac je pokazan u svoj očinskoj ljubavi. On ljubi jednog i drugog sina. On ih ljubi ne radi kvaliteta, on ih ljubi "nizašto". On ih ljubi jer ima ljubav u svojem srcu. Svaka ljubav "s razlogom" kao da nije božanska ljubav. Zato je "božanska ljubav" paradoksalna i nerazumljiva. Nju može razumjeti samo tko ljubi. Kroz parabolu oca zemaljskog Isus nam otkriva Oca nebeskog, Boga. Bog ljubi sve ljude, ako prihvaćaju njegovu ljubav. Onaj tko je "odlutao" i onaj koji je "pravedan", obadva se trebaju obratiti i postati drugi ljudi.

Da, svi se mi trebamo preobraziti kroz vjeru u Ljubav. Svima se nudi, i nitko nije isključen niti u ljubavi, a niti u slabosti. Interesantno je da nekim ljudima "ne odgovara" dobri Bog. Barem kad je riječ prema drugima. Najveće je Isusovo objavljenje "Novog Neba", Boga, kao dobrog Oca. Tako vjerovanje iz straha prelazi u vjerovanje iz povjerenja.

Time je započela nova civilizacija, civilizacija ljubavi. Istina, nije još ostvarena, ali trajno se u nju vjeruje i usmjerava. Isus objavljuje da je Bog Ljubav i da se sve probleme svijeta rješava ljubavlju. Bogom se ne može opravdavati nikakvo zlo. Bog je dobro i ljubav i u ime dobra i ljubavi ne može se činiti zlo u ime dobra. Nažalost, zna se i tako događati.

Ali to je problem ljudske psihe, a ne Boga i vjerovanja. Fundamentalizam u ime Boga uvijek je bio prisutan. I on je vrlo opasan. Opasan je zato što se devijantno stanje oslanja na Boga kao podršku svojem djelovanju. Zato su religiozni fanatici najopasniji, osobito ako su zadojeni ratničkim raspoloženjem. Oni ne žale svoj život, misleći da ga žrtvujući ispunjavaju u punini.

Danas smo pred sviješću da treba nekako "ujednačiti" svjetsko vjerovanje u Boga. Potreban je međureligijski konsenzus da se nikakvo zlo na zemlji ne smije učiniti u ime Boga. Kroz Isusa je objavljeno da je Bog ljubav i dobrotu. Možda se teoretski u ovome i slažu svi vjernici. Ipak, znamo da se događaju zla "u ime vjere". Kako izići iz ovoga začaranog kruga?

Devijantna "dobra volja" je vrlo opasna. Stara je poslovice da je put u pakao popločan dobrim nakanama. A to znači da je ta opasnost trajna karakteristika ljudskog bića. Vjera u Boga ljubavi znači također opredjeljenje življenja prema "svojem" Bogu. A Bog ili je Bog ljubavi ili nije Bog.

Tako se očituje kroz Isusa Krista. Najveći nesporazum između Isusa i tadašnje religiozne elite jest poimanje Boga. Bog je izvor sjedinjenja ili razjedinjenja. On je osovina, Alfa i Omega. Bog ljubavi sve oprašta, ako uočimo zlo i ako se krenemo prema ljubavi. A svi smo potrebno obraćenja, opraštanja i ljubavi.

Marijan Jurčević, OP